

GÂNDURI PENTRU COPII, PĂRINȚI ȘI BUNICI

„Fratele mai mic al lui Ion Creangă” - nenea Spiridon cum îi spun prietenii săi mai mici, născut de data aceasta nu la Humulești, ci în Basarabia, Grinăuți - Bălți, de mână cu copiii săi, Guguță, Ciuboțel, Titirică, Măriuca, Ghiocica, Crăița, au înveselit inimile și au îmbogățit visele copiilor, iar în sufletele ferecate de neliniști ale părinților și bunicii au picurat deopotrivă lacrimă de dor și netrecătoare bucurie.

Pe întregul mapamond au fost primiți ca cei mai dragi și mai așteptați prieteni, mărturie despre aceasta fiind nenumăratele scrisori primite de la copiii din Italia, din Statele Unite ale Americii, Germania, Cehia, Japonia, Finlanda, China, Sri Lanka, România, Ungaria etc.

Fără a sta pe gânduri, cititorii de pretutindeni au intrat în jocurile lui Guguță ori ale lui Ciuboțel, într-o complicitate asumată din toată inima, pentru a trăi sau retrăi, în satul Trei Iezi, sau în Cucuieți ori pe malurile Răutului, prima zi de școală (în clasa întâi atunci când porți cu tine o carte, că... dacă ai două mergi neapărat într-a doua), mersul cu uratul în Noaptea de Anul Nou (când fulgii câtă frunză, câtă iarbă, auzind de sus zurgălăii, vin să asculte urătura), așteptarea lui Moș Crăciun (care vine, cum altfel?, decât din Țara Moși Crăciunilor, unde tremură norii de frig fiindcă soare n-au, ci doar o bucată de lună și câteva stele pe cer) și câte alte lucruri minunate.

Ei, bine, acest miraculos și plin de gingașă taină univers al copilăriei, măiestru izvodit de Spiridon Vangheli, îl deschidem acum, la Editura Doxologia a Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, prin publicarea volumului „Isprăvile lui Guguță”, un ștrengar de toată isprava.

În 1973, „Căciula lui Guguță”, în limba rusă, a fost tipărită într-un tiraj de un milion opt sute de mii de exemplare, iar cartea „Isprăvile lui Guguță” a cunoscut de-a lungul timpului peste șaptezeci de ediții. Nu cred să mai mire pe cineva astfel de performanțe editoriale după ce l-am văzut, câteva pagini în urmă, pe Guguță alintând mâna măicuței sale:

Nani, nani,
Mâna mării

și felul în care unul dintre micii cititori și-a însușit acest delicat gest al lui Guguță:

„Mi-a plăcut atât de mult cum Guguță adoarme mâna trudită a mamei: „De ziua mămicăi am încercat să fac și eu la fel, dar n-am obținut decât o lacrimă în ochii ei albaștri. Mama mi-a spus că-i o lacrimă de bucurie - am crescut mare!”

Poate citind aceste rânduri veți dori să-i scrieți lui Guguță, de ce nu... chiar de ziua lui, fiindcă ați aflat în istorioara „O Taină” că atunci „când toate răuștele de pe uliță se fac rațe, iar cocosii cei tineri încep a cânta pe sub ferestre și harbujii din câmp vin în sat, înseamnă că se apropie ziua lui Guguță.”

Ilustrațiile, magistral realizate în tehnica gravurii în metal de pictorul rus Boris Diodorov, te determină, dragă cititorule, să intri, fără a te uita în urmă, în bogata lume a lui Guguță, plină de fulgi de nea, de săniuțe, de oameni de zăpadă, de vioarele, de omuleți verzi (minciunelele lui Guguță) și... de fapt de tot ce se poate afla în imaginația ta fără limite, căci fără margini este și fascinantă căciula a lui Guguță sub care cosmosul întreg... e prea mic.

Academicianul Mihai Cimpoi spunea, apăsător și fără sfîciune, că literatura românească pentru copii se scrie astăzi în Basarabia... Poate de aceea, conștientizând cu amărăciune acest adevăr, l-am căutat, înainte de a-l cunoaște, pe Spiridon Vangheli și eroiții săi de poveste, și printr-o bine tocmită rânduială, de Dumnezeu păzită și de oameni mijlocită, în primăvara lui 2011 m-am întâlnit la Iași cu Guguță și tatăl său, iar publicarea Isprăvilor lui Guguță a devenit posibilă.

Primiți-l pe Guguță în sufletele voastre și jucați-vă împreună cum poate nu v-ați mai jucat de mult! Timp este berechet, iar pe corabia lui Guguță... loc din plin.

Cătălin Jeckel